

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/20/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514200443
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3514200443.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosť o maloleté dieťa: G. H., narodený XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa rodičov A. H., narodenej XX.XX.XXXX, bytom Dr. H. O. XXX/X, R. pod R., zastúpenej advokátom JUDr. Drahomírom Kubičinom, so sídlom Námestie slobody 16, Nové Mesto nad Váhom a G. H., narodeného XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, o návrhu otca na zníženie výživného a o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie oboch rodičov proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15. decembra 2014, č. k. 5P/17/2014-94, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd zamietol návrh otca dieťaťa zo dňa 22. januára 2014, ktorým žiadal znížiť rozsah jeho vyživovacej povinnosti k maloletému z doterajších 100 eur mesačne podľa rozsudku tamojšieho súdu zo dňa 06.07.2012, pretože vo firme je nedostatok práce a príjmy sa znížili. Navrhol znížiť vyživovaciu povinnosť na 50 eur mesačne. Okresný súd súčasne zamietol aj návrh matky dieťaťa zo dňa 07.05.2014, ktorým žiadala zvýšiť rozsah vyživovacej povinnosti otca na 180 eur mesačne. Rozsudok odôvodnil skutkovým zistením, podľa ktorého vyživovacia povinnosť otca bola znížená rozsudkom tamojšieho súdu zo dňa 31.01.2013 v spojení s rozsudkom tunajšieho krajského súdu zo dňa 31.01.2013 zo sumy 120 eur na 100 eur mesačne. Otec dieťaťa mal v tom čase príjem 550- 600 eur mesačne, jeho manželka poberala rodičovský príspevok vo výške 200 eur mesačne. Matka dieťaťa poberala v tom čase dávky v hmotnej núdzi. Otec dieťaťa podal ďalší návrh na zníženie výživného, ktorý tamojší súd zamietol rozsudkom zo dňa 10.10.2013, č. k. 9P/118/2013-39.

Aktuálne je matka dieťaťa od 25.09.2014 zamestnaná. Jej zárobok má byť 331 eur. Náklady na dopravu do zamestnania má vo výške 37,80 eur. S dieťaťom žije u svojich rodičov, ktorým prispieva na domácnosť mesačne 80 eur. Otec dieťaťa pracuje ako živnostník vo firme svojich rodičov. Podľa daňového priznania za rok 2013 bol jeho mesačný príjem vo výške 323,80 eur. Žije so svojou manželkou v prenajatom byte. Starajú sa o spoločného syna a dcéru manželky z jej predošlého manželstva, na ktorú platí otec výživné 100 eur mesačne. Podľa nájomnej zmluvy je prenajímateľom bytu Obec Prašník za mesačné nájomné 116,27 eur + 2,73 eur elektrina + 60 eur mesačne kúrenie, vodné a stočné 4 eurá + teplá voda 6 eur. Otec detí nemá ďalšie majetky vyššej ceny - nevlastní nehnuteľnosti (údaj z katastra), ani motorové vozidlo (správa z dopravného inšpektorátu).

Na základe uvedených zistení, okresný súd nepovažoval návrhy rodičov na zmenu doterajšej úpravy rozsahu vyživovacej povinnosti otca podľa § 78 Zákona o rodine za opodstatnené. Konštatoval, že od skoršieho rozhodnutia o rozsahu vyživovacej povinnosti - v roku 2013, nedošlo k podstatnej zmene

pomerov u otca dieťaťa a tento ani nepreukázal, že na jeho strane sa významne znížili jeho príjmy. Na druhej strane u matky dieťaťa došlo k pozitívnej zmene, pretože sa zamestnala a zvýšili sa jej príjmy. Doterajšia úprava výživného je v súlade s potrebami dieťaťa, ako aj so schopnosťami a možnosťami oboch rodičov.

Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie obaja rodičia.

Matka dieťaťa navrhla rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie smerovalo proti výroku rozsudku okresného súdu, ktorým zamietol jej návrh na zvýšenie výživného. Uviedla, že od poslednej úpravy výživného v roku 2012 uplynuli až tri roky, maloletý má 8 rokov, chodí do materskej škôlky, kde za dieťa platí 30 eur mesačne. Vzhľadom na vek dieťaťa a infláciu, odhaduje mesačné náklady na neho vo výške 280 eur mesačne. Tieto náklady bližšie špecifikovala vo svojom návrhu zo dňa 07.05.2014. Na zvýšených nákladoch na dieťa by sa mal podieľať aj otec, ktorého príjmy, podľa jej informácií sa zvýšili. Pracuje ako živnostník - vodič nákladného motorového vozidla a jeho mesačný príjem je viac ako 1.000 eur. Vychádza z toho, že mesačné náklady, o ktorých vie, sa pohybujú v takejto sume. I keď otec dieťaťa tento príjem popiera, dá sa to zistiť svedeckými výpoveďami jeho rodičov, ďalšími vodičmi, ako aj vyjadrením organizácie, do ktorej ako vodič vozí pravidelne tovar. Táto skutočnosť je zrejmá aj z kamerových záznamov. Podľa jej názoru, došlo k výraznejšej zmene pomerov od posledného rozhodovania o výživnom, a to jednak na strane dieťaťa, najmä však na strane otca dieťaťa. Ak okresný súd zamietol jej návrh na zvýšenie výživného, rozhodol nesprávne.

Otec dieťaťa vo svojom odvolaní tiež žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie rozhodnutie. Uviedol, že návrh na zníženie výživného podával preto, že v tom čase bol bez práce a rodičia mu dávali peniaze, aby sa mohol postarať o rodinu. Začal chodiť do práce až od apríla, a to nepravidelne po celý rok, pretože tam, „kam vozili predtým pravidelne, začali voziť aj iní prepravcovia a ich firme sa prestalo dariť“. Poukázal na to, že matka dieťaťa si po troch rokoch od skončenia materskej dovolenky našla prácu. Oznámenie o svojom zárobku od zamestnávateľa mala vytlačené z internetu, bolo nejasné a súd si od nej nevyžiadal ani pracovnú zmluvu. Má poznatky o tom, že matka dieťaťa „pracovala pomimo“, keď poberala dávku v hmotnej núdzi. V ďalšej časti svojho odvolania otec dieťaťa podrobne opísal ich vzájomné vzťahy s matkou dieťaťa v období, keď žili spolu, ťažkosti pri kontaktoch s dieťaťom. Vytýkal ďalej okresnému súdu, že chcel žiadať daňové priznanie jeho otca, ktorý však s výživným nemá nič spoločné. „Zlé jednanie“ na súdnom pojednávaní spočívalo v tom, že sudkyňa uznala náklady na maloletého G. vo výške 15 eur mesačne pre častú chorobnosť a keď on chcel predložiť zdravotné záznamy svojho syna M., sudkyňa si tieto dôkazy nechcela ani pozrieť. Maloletý M., narodený XX.XX.XXXX má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav. V škôlke bol začiatkom septembra tri dni, odvtedy je doma. Chodí s ním na imunoalergologickú ambulanciu, pre zlý zdravotný stav musí stále brať lieky. S tým súvisia ich zvýšené náklady, ktoré sudkyňa nechcela ani vidieť. Domnieva sa preto, že sudkyňa je voči nemu zaujatá a nekonala objektívne. Ak by bol maloletý G. tak veľmi chorý, nechodil by do 6 rokov do škôlky a jeho matka by bola na predĺženom rodičovskom príspevku, ako je teraz jeho manželka. Okolnosť, že sa matka dieťaťa zamestnala, je výraznou zmenou pomerov k lepšiemu. Keď zarobí 330 eur + 100 eur výživné + 23,52 eur rodinné prídavky + daňový bonus 20 eur, potom je jej momentálny príjem minimálne 473,52 eur, čo nemá ani on. Navrhoval preto, že na výživu maloletého bude platiť 75 eur, pretože na strane matky dieťaťa došlo k výraznejšej kladnej zmene pomerov a na jeho strane došlo k výrazným zmenám v podobe nižšieho príjmu a dlhodobu nepriaznivý zdravotného stavu maloletého syna M.. Podľa jeho názoru okresný súd neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na preukázanie rozhodujúcich skutočností. K svojmu odvolaniu pripojil výpisy zo zdravotného záznamu maloletého M. a lekársky posudok o dlhodobu nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa.

Otec dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu matky dieťaťa považoval odvolanie matky za nedôvodné. Podľa jeho názoru, matka podala návrh na zvýšenie výživného potom, ako on podal návrh na zníženie výživného.

Matka dieťaťa vo svojom písomnom stanovisku k odvolaniu otca dieťaťa uviedla, že navrhuje návrh otca na zníženie výživného zamietnuť a súčasne výživné zvýšiť na 180 eur mesačne. Poukázala na

obsah svojho odvolania v tejto veci. V ďalšej časti svojho vyjadrenia reagovala na tvrdenia otca o ich vzťahoch počas spolužitia. V reakcii na dôvody odvolania k otázke výživného uviedla, že otec dieťaťa mal drahý luxusný prenájom v Piešťanoch, potom vo Vrbovom, teraz v Prašníku. Ten, kto nemá peniaze ako ona, býva u rodičov, neplatí drahý nájom, poisťky na autá, dovolenky, výlety, veľké drahé nákupy, benzín len tak na vozenie, faktúry za telefóny, splácanie úveru na stavbu rodinného domu, zbytočné poisťky v sume 105 eur za mesiac. „Robia nelegálne langoše v Prašníku, boli videní na vianočných trhoch 2014“. Otec dieťaťa nepredložil žiadosť o získanie úveru na bývanie, kde by mal preukázať aspoň približný príjem k skutočnému príjmu. Predložil iba zmluvu a uviedol, že úver dostal po dvojnásobnom sporení v Stavebnej sporiteľni. To znamená, že musel nasporiť 25% z cielenej sumy, čo znamená, že pri cielenej sume 3.000 eur musel dva roky každý mesiac vložiť do stavebného sporenia minimálne 312,50 eur. Sporiť preto musel začať v januári 2012, keďže úver dostal po dvoch rokoch v januári 2014. V roku 2014 podal otec návrh na zníženie vyživovacej povinnosti voči maloletému synovi kvôli nedostatku práce a horšej finančnej situácii. V ten istý mesiac dostal úver na stavbu rodinného domu. Keď nemal prácu, z čoho platil odvody ako SZČO, nemal pozastavené SZČO. Súdu nijako nedokazoval, že si hľadá prácu. Bol denne videný, ako pracuje ako vodič na nákladnom aute. Navrhla predloženie daňového priznania za rok 2013 starého otca dieťaťa z daňového úradu, ani na podnet sudkyne navrhovateľov otec neprišiel na pojednávanie a nepredložil svoje daňové priznanie za predmetný rok, ako dôvod poslal potvrdenie, že nemôže prísť, pretože majú veľa práce, v čom si protirečia v tvrdení, že nemajú prácu. Otec dieťaťa vo svojom odvolaní voči rozsudku píše, že jeho príjem bude viditeľný v daňovom priznaní za rok 2014 - daňové priznanie a všetko účtovníctvo navrhovateľovi robí jeho matka K. H.. Majiteľom firmy, kde má otec živnosť, že jeho otec. Za rok 2013 má priznané príjmy zo živnosti iba 10.140 eur, z toho nepodložené výdavky až 6.254,34 eur, nezdaniteľnú časť základu dane na manžela 1.556,65 eur, daňový bonus na dve deti 361,69 eur. Došlo však k zmene pomerov na jeho strane, nakoľko momentálne rozšírili podnikanie na medzinárodnú dopravu. Oddelil sa jeden zo spolumajiteľov a podniká v Čechách. Vozia aj jemu tovar, takže ich podnikanie sa prakticky rozšírilo, teda aj podstatne finančne zlepšilo, majú teda viac práce. Otec dieťaťa tvrdí, že jeho syn bol v MŠ iba tri dni. Nezdokladoval toto tvrdenie, žiadala o toto zdokladovanie a záznam z karty pacienta od pediatričky. Zdravotný stav mal. G. si vyžaduje stálu lekársku kontrolu. Len za rok 2014 bol u pediatričky každý mesiac 3x. Pravidelne berie určité druhy liekov a vitamínov. Navštevuje v Podunajských Biskupiciach pneumológiu, chirurgiu, logopédiu, gastroenterologickú ambulanciu, kožnú ambulanciu, imunoalergologickú ambulanciu, kardiologickú ambulanciu, nefrologickú ambulanciu. Tento mesiac platila 30 eur za cestu do ambulancií, euro na skúmvaky, 10 eur za vyšetrenie na gastroenterológii. Dieťa navštevuje povinnú predškolskú triedu v MŠ, kde platí stravu mesačne 26,18 eur, krúžky 3,32 eur/mesiac + 8 eur kniha + 30 eur/mesiac, oblečenie na krúžok, tento mesiac platila polročné ZRPŠ 12 eur. Len toto už je teraz suma 112,50 eur, ktorú platila len tento mesiac. Dieťa potrebuje topánky, rastie, potrebuje stále nové oblečenie ako na doma, tak do škôlky a na von, strava, hygiena predstavuje sumu 280 eur. Jej plat je nízky na hranici minimálnej mzdy, bez pomoci rodičov, súrodencov, CPPO a p. advokáta by ťažko znášala všetky náklady na živobytie. Navrhovateľ je majetný, je povinný určitou časťou zo svojho vysokého príjmu prispievať na synovu výživu. Preto žiadala súd, aby návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti na maloletého neznížil na 75 eur mesačne, aby jeho návrh zamietol. Žiadala súd, aby výživné bolo zvýšené na 180 eur mesačne.

Kolízny opatrovník dieťaťa k odvolaniu otca dieťaťa vo svojom písomnom stanovisku žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť v celom rozsahu. Maloletý je už starší, v súčasnosti už navštevuje materskú školu. Matka dieťaťa si svoju vyživovaciu povinnosť plní čiastočne aj osobnou starostlivosťou o dieťa.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní oboch rodičov rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nebolo potrebné nariadovať.

Vzhľadom na vyčerpávajúce dôvody v rozhodnutí okresného súdu, v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd na ne tiež poukazuje a plne sa s nimi stotožňuje.

Podľa § 163 ods. 2 O.s.p., rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Hmotnoprávna úprava zmeny úpravy výživného vyplýva z ustanovenia § 78 Zákona o rodine.

Podmienkou pre opakované rozhodnutie súdu o výživnom je kvalifikovaná zmena pomerov, teda tých právne významných okolností, z ktorých súd vychádzal pri skoršej úprave výživného.

Pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, šlo by vlastne o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania.

Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. okolnosťami na strane oprávneného. Dôvodom sú tiež objektívne okolnosti - vývoj životných nákladov v závislosti od ekonomických ukazovateľov v spoločnosti.

V posudzovanej veci bol predmetom konania naposledy návrh otca dieťaťa na zníženie výživného, o ktorom okresný súd rozhodol negatívne rozsudkom zo dňa 10.10.2013, právoplatným 25.11.2013. Rozhodnutie okresného súdu vychádzalo zo skutkových zistení, že otcovi dieťaťa jeho príjem nepoklesol, ako tvrdil, ale naopak narástol zo sumy 498 eur na 550 - 600 eur mesačne. V uvedenom rozsudku súd tiež konštatoval, že k zmene pomerov nedošlo ani na strane matky dieťaťa, ani na strane samotného dieťaťa.

Otec dieťaťa už v januári 2014 znova podáva návrh na zníženie výživného a tvrdí, že sa znížil jeho príjem, že má zvýšené výdavky v súvislosti so synom z terajšieho manželstva, ktorý má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav. Matka dieťaťa v priebehu konania žiadala výživné zvýšiť na 180 eur mesačne a tiež poukázala na nepriaznivý zdravotný stav maloletého a s tým súvisiace výdavky, ktorých výška, podľa jej vyjadrenia k odvolaniu otca, bola za posledný mesiac 280 eur.

Okresný súd v posudzovanej veci správne vychádzal z princípov, ktoré sú významné pre posudzovanie, či je zákonný dôvod na zmenu predošlej úpravy výživného (§ 78 Zákona o rodine).

Predovšetkým správne vychádzal z toho, že predošlé posudzovanie výšky výživného bolo predmetom rozhodnutia súdu v novembri 2013 a už v januári 2014 otec dieťaťa žiada znova o zníženie výživného a v priebehu konania žiadala matka dieťaťa o zvýšenie výživného.

Z opísaných skutkových okolností je zrejmé, že od posudzovania výživného v predchádzajúcom konaní uplynula iba krátka doba a v priebehu konania neboli preukázané také závažné okolnosti v pomeroch na strane dieťaťa resp. jeho rodičov (okrem skutočnosti, že matka sa zamestnala), ktoré by bolo možné hodnotiť ako kvalifikovanú zmenu pomerov a na základe týchto okolností zmeniť výšku výživného.

Otec dieťaťa nepreukázal významné zníženie svojho zárobku oproti skoršiemu konaniu. Zdravotný stav ich dieťaťa z manželstva bol nepriaznivý aj v predchádzajúcom období (ide o dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav) a pritom ani nekvantifikoval, o akú sumu prípadne vzrástli výdavky na toto dieťa oproti predchádzajúcemu obdobiu.

Na strane matky dieťaťa sa zlepšili pomery v tom, že začala pracovať. Dieťa chodí do škôlky, teda náklady na výživu dieťaťa by mala čiastočne znášať vo finančnej forme už aj ona, pretože dieťaťu už

neposkytuje celodennú osobnú starostlivosť, ktorá vyvažovala jej vyživovaciu povinnosť k dieťaťu v čase predošlého posudzovania výšky výživného.

Pokiaľ obaja rodičia vo svojich odvolaniach poukazujú na príjmy druhého rodiča, na základe ktorých mal súd rozhodnúť o ich návrhoch, ich tvrdenia sú vo všeobecnej rovine bez konkretizácie označenia dôkazu (napr., že „boli videní na vianočných trhoch 2014, ako robia nelegálne langoše v Prašníku, dovolenky, výlety“), resp. o majetkových a príjmových pomeroch, ktoré sa dotýkajú obdobia pri skoršej úprave výživného (príjmy otca v roku 2010 v dôsledku kúpy nového nákladného vozidla).

Rovnako pre účely posudzovania tejto veci, za situácie, že otec dieťaťa je schopný si plniť vyživovaciu povinnosť, nie je možné posudzovať pomery jeho rodičov, ktorí k dieťaťu nemajú vyživovaciu povinnosť, a to ani subsidiárnu (prichádzalo by do úvahy iba podľa § 68 Zákona o rodine).

Pokiaľ otec dieťaťa je nespokojný s postupom súdu, že nevykonal dokazovanie lekárskymi správami o zdravotnom stave jeho dieťaťa z terajšieho manželstva, v čom videl zaujatosť sudkyne, k tomu je potrebné uviesť, že námietka účastníka k postupu sudcu v konaní nie je právne významnou skutočnosťou podľa § 14 O.s.p., na základe ktorej by bolo možné konštatovať zaujatosť sudcu.

O zaujatosť sudcu by mohlo ísť iba v prípade kvalifikovaného pomeru sudcu k účastníkom konania, k ich zástupcom, alebo k prejednávanej veci, inak nie je prípustné odňať vec zákonnému sudcovi, ktorému bola vec pridelená zákonu zodpovedajúcim spôsobom (náhodným výberom pomocou elektronickej podateľne).

Platí, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach (§ 14 ods. 3 O.s.p.). V takom prípade sa na námietky neprihliada (§ 15a ods. 5 O.s.p.).

Z dôvodov uvedených vyššie, odvolania oboch rodičov nie sú opodstatnené, preto bolo potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .